

Auditoria dels indults

«Els indults són una bona notícia si són entesos, només, com un punt de partida. Els límits ja els marcaran els ciutadans a les urnes»

Els indults només poden ser descodificats com una primera bona notícia. La sortida dels presos polítics de Lledoners, Wad-ras i Puig les Basses (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221345/govern-espanyol-indulta-presos-politics>) suposa, primer de tot, que les famílies dels líders independentistes empresonats des de la tardor del 2017 puguin tancar una etapa de foscor. Més de tres anys de repressió viscuda en primera persona. Els beneficis en termes personals s'afegeixen a un intangible amb impacte en el debat polític: no hi podia haver una sortida del conflicte amb dirigents empresonats, de la mateixa manera que, per desbrossar el camí de les solucions, serà indispensable que els exiliats formin part de l'equació.

Els indults són una bona notícia, indiscutiblement, però tenen arestes. La Moncloa s'ha afanyat a explicar que el perdó és parcial (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221624/clus-indults-presos-politics-moncloa>) -es manté la inhabilitació per a l'exercici de càrrecs públics- i està condicionat a no repetir embats contra el marc legal espanyol, clàusules que s'entenen com una carcassa de protecció per a l'executiu de Pedro Sánchez en el seu intent de justificar el perdó concedit. Fa dies que Sánchez parla de Catalunya i el seu futur, però els seus missatges semblen perseguir més el convenciment de la societat espanyola davant la mesura de gràcia que l'empatia dels catalans que fa temps que practiquen la desafecció amb l'Estat i han escoltat mil piruetes discursives del líder del PSOE (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221397/155-indults-canvi-discurs-psoe-sobre-catalunya?rlc=an>) .

Sánchez ha espremut els indults(<https://www.naciodigital.cat/noticia/221604/pedro-sanchez-relat-indults-presos-politics>) **i té lògica que ho faci, perquè és una operació no exempta de risc en clau espanyola**, per molt que no tingués alternativa política al camí triat. No és estrany, doncs, que s'hagi esplaiat en tots els auditoris possibles, amb la complaença dels que ja escruten un retorn en exclusiva a l'agenda sectorial. El missatge se sintetitza en el *frame* de la necessitat de "restablir la convivència" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221622/sanchez-justifica-indults-ara-es-moment-politica-passar-pagina?rlc=an>) , un trajecte cap la "concordia" -per utilitzar una altra de les paraules més repetides en el missatge cuinat a Madrid- que ha de passar, segons la Moncloa, pel respecte al "marc constitucional".

I aquesta sí que és una novetat significativa del diccionari del conflicte, una novetat repetida i subratllada en les darreres hores. Perquè l'anunci dels indults ha anat acompanyat de la verbalització dels nous límits que està disposat a assumir el govern espanyol. Ni en la Declaració de Pedralbes(<https://www.naciodigital.cat/noticia/169584/torra-sanchez-proven-encetar-nou-temps-dialeg-malgrat-discrepancies>) ni en la signatura de l'acord ERC-PSOE per a la investidura de Sánchez (<https://www.naciodigital.cat/noticia/193697/mesa-dialeg-activa-al-gener-llibertat-continguts-tots-detalls-acord-erc-psoe?rlc=an>) hi havia referències a la Constitució com a perímetre de la negociació entre l'Estat i la Generalitat. A Pedralbes es va optar pel concepte de "seguretat jurídica" mentre que, en l'entesa entre republicans i socialistes del gener del 2020, la referència pactada era el respecte a l'"ordenament jurídic democràtic". Una queixalada a la negociació abans de la presa de la taula de diàleg.

La Moncloa ja parla sense embuts d'haver complert la seva "part" de la feina i reclama "pragmatisme" als partits independentistes (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221644/moncloa-demana-pragmatisme-partits-independentistes-fer-bons-indults?rlc=p1>) per buscar "solucions viables" quan toqui tornar a la mesa de negociació. Són eufemismes per recalcar que el sender amb recorregut és la millora de l'autogovern i no la convocatòria d'un referèndum acordat sobre l'autodeterminació, petició formulada

de manera solemne per Pere Aragonès com a primera resposta als indults (<https://www.naciodigital.cat/noticia/221641/aragones-despres-dels-indults-es-hora-referendum-acordat>) . Caldria recordar que la mesa de negociació amb l'Estat és la contrapartida a la investidura de Sánchez, carta no substituïble per un succedani en forma de comissió bilateral Estat-Generalitat. L'agenda sectorial prendrà protagonisme en els propers mesos, i té sentit que sigui així, però esquivar un debat valent sobre el plet territorial només generarà frustració.

El relat de Sánchez, afermat en els fòrums de poder, persegueix la somnolència de la reclamació independentista. I aquesta és l'amenaça que haurien de saber driblar els partits independentistes. Els cal, però, exhibir sintonia compartida. Que la resolució del conflicte no cristal·litzi en el curt termini, feixuc com es preveu el diàleg amb l'Estat, no hauria de ser sinònim de renúncies. Hi un camí pacient i practicable, que és la seducció de majories a partir del bon govern. Ara bé, el bon govern s'ha de practicar per treure'n rèdits i, si l'independentisme fa la feina, el podrà acompanyar de cops de raó quan el conflicte passi pel sedàs de les instàncies europees, cap de tan productiva en termes de veritat com la que pugui arribar del Tribunal d'Estrasburg.

Els indults són una bona notícia si són entesos, només, com un punt de partida. Els límits ja els marcaran els ciutadans a les urnes.